

25. september 2023

UKA2023/15b

Debat på grundlag af Formanden for Naalakkersuisuts åbningstale.

(Formanden for Naalakkersuisut)

Indledningsvist vil vi fra Siumut takke for den indholdsrige åbningstale af Formanden For Naalakkersuisut.

Vi er her i efteråret atter samlet her i den Store Landstingssal, efter at have tilbragt sommerens luner sammen med familie, venner og ikke mindst - tilbragt tid ude i naturen, hvorfra vi helt sikkert har høstet fornyede kræfter.

Vi fra Siumut har glædet os til den forestående arbejde sammen med Inatsisartut, Naalakkersuisut og det stedlige sekretariat. Glæde for den kommende efterårstravlhed og ikke mindst for, så vidt muligt at arbejdet for, at forbedre vilkårene for den Grønlandske befolkning og herunder også for, at danne en sikker kompasretning for vort lands videre udvikling. Lad os alle vægte højt, at vi alle folkevalgte skal arbejde for vort land og dets befolkning, dette forpligtiger os alle om, at tjene vort land og dets befolkning.

Det er plads til alle

Vi alle som er bosiddende her i landet: Om vi kommer fra de aller nordligste, sydligste, vestlige, østlige egne; er vi alle et samlet folk. Vi skal alle være velkomne – uanset hvor vi kommer fra, for der er behov for hver enkel borger her i landet.

Men indholdet af ovennævnte er ikke nok i sig selv, da vi i skrivende stund ikke har opnået, at alle skal have hus over taget og derved have en varm seng man kan sove i. Se denne tanke; alle som kommer udefra, for at arbejde kan vi huse, men hvorfor kan vi ikke huse vore egne? Vi lever i et af de kolde arktiske lande og vi er en lille befolkning, vi burde alle kunne løfte dette problem i samarbejde med de respektive kommuner.

Vi fra Siumut vil arbejde for, at revidere kravene i mobilitetsfonden – dette for optimal udnyttelse af denne mulighed. Hvis en borger har mulighed for, at få et arbejde og derved et sted at bo skal denne mulighed anvendes fuldt ud, uden og alene på grundlag af arbejdsledigheds situation.

Respekten for naturen

Vi skal til stadighed arbejde for, at vi ikke forurener naturen, eksempelvis udvide vores planer for anvendelse af vandkraft og vi kan som enkelte personer gøre mere for, at bevare naturen, eksempelvis kan vi alle se på vores egen måde, at forbruge på?

Hvordan kan vi bedst passe på naturen? Som enkelte personer kan vi formindske madspild, ved at bedre udnytte vore madrester, vi kan sørge for at lade andre genbruge vores aflagte tøj og vi skal selv være bedre til, at genbruge i al slags henseende. Vi kan ligeledes gøre en indsats for, at bedre udnytte madspild hos butikker og andre virksomheder, eksempelvis kan vi sætte priserne ned for de produkter med forestående udløbsdato. Vi skal alle sammen bidrage til, at nedbringe CO2 udslippet, om vi er enkelte personer eller virksomheder.

Vi skal holde bedre øje med de offentlig ejede virksomheder, private virksomheder, hoteller mv.. Hvordan er de miljømæssige aspekter hos disse virksomheder? Vi skal holde bedre øje med forureningen hos disse, har disse virksomheder eksempelvis svanemærket mhp. mindre forurening? Ligeledes skal der holdes øje med virksomheder, hvad gør disse for at holde microplast-luft/-havforureningen i ave? Vi fra Siumut mener, at vi er blevet bedre til, at udnytte – men vi skal stadigvæk gøre ydermere for, at formindske enhver form for forurening.

De ældre

Befolkningen siger, at de ældre flygter fra landet og ældre området "kun" er et valgtema, vi har fuld forståelse for denne iagttagelse, for de politiske tiltag på det område har været alt for forhastede og vi ved, at dette gør, at ældre området alt for ofte kommer til, at halte.

Der er gjort politiske tiltag indenfor området, ægtefællens indkomst skal længere ikke være en byrde i forbindelse med udregningen af ens pension og der gives mulighed for alternative indtjeningsmuligheder udover pensionen – men stadigvæk er pensionsatsen på en alt for lav niveau. Hvis vi ikke har mulighed for, at lave en fyldestgørende ordning indenfor området, behøver vi så vidt muligt ikke holde landskassen fra de røde tal – vi kan eksempelvis hente de nødvendige midler uden for vor landegrænser, vi fra Siumut peger på disse muligheder, da det er bydende nødvendigt, at finde en løsning indenfor ældreområdet.

Arbejdsmarkedet

Der er stadigvæk behov for højt uddannede her i landet, eksempelvis – læger, sygeplejersker, dyrlæger, jurister og andre, det er derfor på sin plads at vi henter disse faggrupper udefra. Der kommer også en anden faggruppe udefra, eksempelvis en gruppe fra østen, madkunsten fra østlandene er efterhånden blevet en yndet spise hos os. Denne faggruppe har fundet indpas hos pølsebarer, renholdelsesbranchen, butikkerne og andre steder. Denne gruppe anvendes mere og mere hos forskellige faggrupper med den begrundelse, at de hjemmehørende "ikke kan arbejde". Vi mener derfor, at lovgivningen indenfor det område burde tages op til revision mhp. stramning, for at få den hjemmehørende forrest i køen.

De hjemmehørende som ikke har lyst til arbejdsmarkedet, til trods for de er sunde og raske samt er derfor fuldt ud arbejdsdygtige, giver vi uden yderligere betingelser sociale ydelser fra de offentlige midler, selv bliver disse offentlige midler forbrugt til rusmidler; er det ikke på tide, at vi gør en indsats og sikrer, at disse midler bliver anvendt til det rette formål?

Vi er i dag nået til det punkt, at nogle virksomheder bliver nødt til, at lukke på grund af manglende arbejdskraft eller være nødsaget til, at holde kortere åbent. Eksempelvis på grund af, at der har været lønudbetaling hos personalet og fordi mange unge står passive og ikke vil være ude i arbejdslivet.

Sundheds/-socialområdet og beredsskabet.

Vi hører gentagne gange befolkningens klager over sundhedsområdet, dette er velbegrunderet, forholdene i landet er helt anderledes i forhold til så mange andre lande. Der er stor mangel på læger og sygeplejersker og vilkårene for disse er desværre ikke optimale.

Vi som borgere er ikke tilknyttet fast praktiserende læger, men derimod er der en stor udskiftning hos læger og sygeplejersker, vi fra Siumut mener derfor, at det er på tide, at vi benytter os af muligheden for, at rekruttere fra andre lande. Eksempelvis var Inatsisartutts Udenrigs og Sikkerhedsudvalg til møde i USA for ikke så lang tid siden, mødet blev afholdt sammen blandet andet med en amerikanske læge og andre højt placerede embedsfolk.

Den læge som der blev afholdt møde med fortalte, at han/-hun havde været i Qaanaaq på et tidspunkt og i den forbindelse var lægen blevet kaldt ud til en fødende kvinde. Han havde ydet hjælp som ønsket og i den anledning havde sprogbarrieren ikke givet anledning til problemer og fødslen var blevet forestået uden problemer.

Lægen fortalte, at flere og flere grønlandere er ved at tilegne sig det engelske sprog, derfor vil dette ikke være noget problem for kommunikationen imellem patient og læge. Lægen fortalte ligeledes, at der er 100.000 læger i Amerika og kunne man eksempelvis sende 100 læger, lægestuderende eller nyuddannede læger og disse kunne i længere tid være ansat som læger, lægen fortalte ligeledes, at der muligvis vil være forbundet med endnu mindre økonomiske omkostninger. Lægerne kunne spredes ude på kysten og ad denne vej vil Grønland have mindre omkostninger på dette område. Da amerikanske borgere er meget patriotiske vil disse aldrig frasige deres borgerskab.

Hvorfor er de interesserede? De er meget interesserede i at arbejde i Grønland, dette udmunder i det store lægelige administrative forpligtigelser i USA, hvis en borger i USA skal have lægebehandling kræves der en form for forsikring og dette giver anledning til en stor administration for lægerne i USA og dette har aldrig været en stor motivations faktor for den arbejdende læge i USA. Den omhandlende læge som vi talte med har skrevet til Landslægeembedet, men har desværre aldrig fået svar.

Vi vil nævne en anden udfordring, arbejdstilladelseerne i Grønland er under staten, dette har efterhånden i mange år været en hæmsko, hvor tilladelseerne kunne have været givet hurtigere, men arbejdsgangen i Danmark hæmmer den ønskede udvikling indenfor området. Vi skal fra Siumut igen understrege, at vi skal hjemtage dette område.

Et af de udfordringer som vi ikke kan undgå, at komme ind på er, at den stigende besøg indenfor turisme branchen – dette belaster vores sundhedssystem yderligere, som i forvejen er belastet.

Denne form for pres har Island også været udsat for og det er stadigvæk et problem den dag i dag, der vil derfor være formålstjenligt, at undersøge hvor meget krydstogts branchen gavner vort land. Jeg husker, at det ved mødet med Avannaata Kommunia blev oplyst, at da krydstogtturismen var på sit højeste har denne branche ikke gavnet kommunens økonomisk særligt meget, men derimod har det bevirket at krydstogtskibene og turisterne forurener naturen mere end antaget og har belastet sundhedssystemet endnu mere.

Et af de værste scenarier vi har erfaret var, at da et af krydstogtskibene stødte på grund i Østgrønland, men det var heldigt, at der ikke skete personskaade i den forbindelse. Så derfor som minimum, så skal der skal være hjemmehørende besætning på skibene, lodser som har stedlige kendskab, det er som bekendt ikke tilladt at sejle i områder som ikke tilstrækkeligt afmærket.

Vi skal tillige understrege, at disse skibe ikke skal forstyrre fangererhvervet og der skal være et krav om, at der skal være en ombord med kendskab til vores kulturelle arv i form af en arkæolog som skal være sammen med turisterne såfremt disse skal gå rundt i landskabet.

Som bekendt er der mange kulturelle arvegenstande som vi skal værne om, eksempelvis i Østgrønland, herunder gravene fra fortiden og gamle fangstredskaber som vores forfædre har anvendt, men også ædelsten og meget andet. Kort sagt, vi skal være mere restriktive omkring tilsyn af turister, ikke kun krydstogtturisme, men også de sejlskibe som sejler rundt i vores farvande.

Vi skal fortsat pointere, at opsyn og kontrol af den Grønlandske kyst skal forestås af hjemmehørende, opsyn som minder om en Coast Guard ordning. Da vi tidligere har været inde på dette område, skal vi herved igen overfor Naalakkersuisut opfordre til, at tage de videre foranstaltninger for tilblivelsen af dette.

Selv mord og seksuelle krænkelser er et af vores største problemer, ved disse ugerninger er alkohol og andre euforiserende stoffer som regel indblandet. Omkring selvmord, så ved vi, at de fleste tager deres liv uden vores viden og uden, at have søgt hjælp. Såfremt sidemanden er nået til det punkt, skal vi gøre vores for, at give håb, for alt er ikke så mørkt som man selv antager, livet er det dyrebareste gave vi har fået og vi skal derfor være mere åbne overfor, at hjælpe vores sidemand. Som følge af seksuelle krænkelser er der mange liv som bliver ødelagt. Foranstaltningen for krænkerne synes, at være for mild og vi fra Siumut mener, at vi uden ophold skal gøre vores for, at foranstaltningen for disse krænkeres skærpes.

Til trods for, at vi er en lille befolkning bruges der millioner af kroner på, at anbringe børn udenfor deres hjem og det er desværre et synspunkt vi i dagligdagen deler med hinanden. Det er et område med omsorgs-/forsorgssvigt som vi øjeblikkeligt skal have stoppet.

Som tidligere nævnt er et af de største samfundsproblemer, euforiserende stoffer og alkohol, vi må også se i øjnene, at andre stærkere former for euforiserende stoffer er kommet til landet, for det kan vi se ved politiets årsberetninger. Vi skal derfor råbe vagt i gevær og styrke misbrugsbehandlingen, om det er Minnesota modellen, alternativ behandling eller andet. Vi har brug for alle disse behandlingsformer. Vi skal derfor opfordre Naalakkersuisut om, at tage de videre foranstaltninger for en bred anvendelse af alle tilgængelige behandlingsformer.

Pædagoger og journalister

Hvert år når vi afholder møde i Inatsisartut behandler vi emnet omkring den store personale mangel på pædagog området, et område som vi endnu ikke har fået afklaret.

Landet her er bygget op på et demokrati og er baseret på magtens tre deling. I et af magtens tre deling er journalistik, hvis journalistikken halter, så vil samfundet også halte. Vi vil derfor fra Siumut samarbejde for løsningen af manglen af journalister i landet.

Det forlyder, at organisationerne vil forhandle omkring disse kår og til trods for, at der er blevet opnået bedre kår, er problemet så stort, at vi ikke kan vende det døve øre til, da det har store samfundsmæssige konsekvenser. For ikke så lang tid siden hørte vi, at Den Danske Regering satte markant bedre lønvilkår indenfor tre uddannelser, da disse er meget direkte samfundsrelaterede, vi skal fra Siumut overfor Naalakkersuisut bede tage dette stof til eftertanke.

Folkeskolen og uddannelser

Vi ønsker alle vort børn en lys fremtid, det er altid ej højt tid når børnene starter i skole, men når vor børn har manglende sprogkundskaber eller er handikappede kommer der udfordringer i deres udvikling. Mange unge mennesker er derfor i dag gået i stå og har derfor også i mange tilfælde ikke så mange muligheder.

Ved denne valgperiode sagde Naalakkersuisoq Indenfor Uddannelse, at sprog ikke skal være en barriere i et uddannelsesforløb, men dette milepæl er i skrivende stund ikke blevet en realitet, denne sommer blev jeg kontaktet af en forælder som oplyste, at barnet var blevet optaget på GUX i Nuuk, men senere havde denne forældre fået en henvendelse om, at man har annulleret optagelsen, grundet barnets manglende danske kundskaber.

Det er tankevækkende, at i et land vor det officielle sprog er grønlandsk, er det danske sprog der er det herskende sprog i systemet, i vort land er det ikke nogen hindring for de

dansksprogede, at blive optaget i GUX, til trods for manglende grønlandske sprogkundskaber eller/-og hvis du kommer fra et andet land.

Hvorfor skal den hjemmehørende stilles ringere end andre? Det er på tide, at vi laver om på dette! Når landets højeste læreanstalt, Ilisimatusarfik, har åbnet for det officielle grønlandske sprog, hvorfor skal dette ikke herske ved andre læreanstalter?

Det er den Grønlandske borger der skal forsvares og ikke stilles bagerst i køen som tilskuer. Vi mener derfor fra Siumut, at det løfte som er givet fra Naalakkersuisoq For Uddannelse skal realiseres hurtigst muligt. Det er bydende nødvendigt, at vores ungdom skal kunne sikre, at have et uddannelsesbevis i hånden som de kan anvende i deres videreforløb indenfor erhvervslivet.

Alt har ikke kun en mørk side, der bliver heldigvis flere og flere med endt uddannelsesforløb, men til trods for dette kan vi ikke ansætte alle, selv om vi hele tiden bebuder ”uddan jer, uddan jer” – hvis vi skal kræve dette, skal vi som minimum kunne gøre brug af vore færdiguddannede. Hvis vi ikke kan opfylde dette, vil de 400 uddannede som arbejder udenfor landet ikke blive færre.

Vi skal måske have indført en anden måde, at rekruttere på? Eksempelvis en tidsbegrænset ansættelse – ikke tidsubegrænset. Eksempelvis et ansættelsesforhold på 5 år og når disse 5 år er gået, skal der tages stilling til om ansættelsesforholdet skal fortsætte eller om stillingen skal besættes med en hjemmehørende. Alternativet kan være, at vort land ved lovgivning skal forpligtiges til, at ansætte en uddannet grønlandsk kandidat for besættelse af en stilling.

Når snakken omkring ansættelser pågår, så kan det ikke undgås at rette blikket mod Selvstyret. Besættelsen af stillingerne indenfor Selvstyret, hvem det så end er; skal som minimum være fordelt således, at stillingerne ligeligt er fordelt imellem hvert køn og samtlige ansatte skal være grønlændere. Hvis vi ikke laver ændringer i denne ansættelsesstruktur – et det omtvisteligt, at denne struktur vil forblive uændret langt ude i fremtiden.

Pituffik Space Base

Jeg nævnte kort, at Inatsisartuts Udenrigs og Sikkerhedsudvalgt var i Amerika. Under rejsen til Capitol Hill, hvor den Amerikanske Regering har hjemme, forespurgte Senatorerne som har interesse i Arktiske forhold om hvor meget USA betaler for, at have Pituffik Space Base.

Vi svarede ærligt, der bliver ikke betalt direkte til Grønland, men skatteafgifterne fra de ansatte havner direkte ned i vores landskasse, endvidere bliver Pituffik forsynet med varer fra Amerika, til trods for, at forsyningen velsagtens kunne have været forestået fra Grønland og at den respektive virksomhed som har service kontrakten er dansk ejet virksomhed.

De virkede betænkningsfulde omkring det oplyste. Vi skal derfor tage det videre fornødne videre skridt, kan vi ydmyg fortsat tage imod bloktilskud og kun vente på tage imod disse – et beløb som vi skal afdrage på. Lad os finde et alternativ til dette – specielt henset, hvis dette er et hæmsko for statsdannelsen.

Statsdannelsen

Enhver som har været under en koloni herredømme kan ifølge FN og på grundlag af Free Association danne en stat, ifølge FN's love er herredømmet forpligtiget til, at hjælpe den tidligere koloni såfremt ønsket om statsdannelse er tilstede. Hvis denne mulighed havde været præsenteret for vort land i 1953, hvad vil vi mon som land have opnået idag?

Vi vil selv kunne have indgået forhandlinger med andre lande, der vil ikke have været forhandlinger uden om os - og der vil ikke have været halve sandheder. Det er nok med ageren uden om os, vort land kan selv!

Hvis vi fortsat har et mindset der siger, at vi er afhængige af andre – vil dette fortsat påvirke vores standpunkt. Nogle partier siger, at vi har alt for mange problemer I vort land og derfor er det begrænset for hvad vi kan stille op, nævn en stat uden udfordringer!? Vort land kan danne en stat ved aftale med andre lande - der er ubegrænsede muligheder.

Den kommende forfatning som er vedtaget af Inatsisartut er blot et af mulighederne, nogle har ønske om, at bringe dette arbejde til ophør, da der er blevet forbrugt for mange økonomiske midler, vil det sige at vi bare skal smide pengene ud af vinduet og derved også smide det store arbejde ud i blandt affaldssorteringen? Hvis dette evt. skulle føres til livs vil det være et uacceptabelt skændsel mod befolkningen. For, at bringe det store arbejde til ende, synes vi fra Siumut at der skal være mere borgerinddragelse, der skal laves oplysningsarbejde og høringer de næst kommende to år.

Økonomi

De midler som vi får via EU er ikke det samme som bloktilskud, da disse er indkomster hidrørende fra forhandlinger med EU. Til trods for dette mener vi, at de kvoter som EU får tildelt er meget størrere i forhold til det vi får. Det er derfor nødvendigt, at vi selv skal styre pengestrømmen og på den måde ligeledes øger værdien i vores omsætning.

Det Økonomiske Råds konklusion er, at vores samfundsøkonomi ligger på et forsvarligt stabil niveau. Det er en dejlig ting der er kommer for vor øre. Men vi skal dog råbe vagt i gevær for den kommende nærmeste fremtid. Det hersker ikke tvivl om, at brændstof priserne fra næste år vil stige voldsomt og der har været tale om, at der evt. kan være en fordobling af prisniveauet. Hvis vi ikke gør det nødvendige foranstaltninger kan dette have store samfundsmæssige konsekvenser.

Vore virksomheder som har kørt monopolvirksomhed i mange år, kan have en negativ virkning på udviklingen. Men den senere tids liberaliseringer, har vist mange forskellige artede meningsudvekslinger iblandt befolkningen. Vi skal debattere om vi fortsat skal køre med denne udvikling, eksempelvis har RAL som led i koloniherrredømmet i mange år fragtet med Danmark som udgangspunkt, der er nogle positive tendenser i den forestående strukturændring, men virkeliggørelsen for den direkte handel er til stadig ikke optimal, eksempelvis kan vi ikke føre direkte handel mod vest, men vi har viljen til, at fjerne evt. hindringer for udvikling af denne form for sammenhandler.

Mittarfissuit Atlantflughavn

Om ikke længe, så er atlantflughavnene færdig byggede, men ak, vi er langt fra klare endnu, derfor må vi tage stilling til, at sørge for at gøre vort land tilgængelig i en passende og forsvarlig form.

Presset fra udlandet bliver større og tydeligere, dette bevirker utryghed iblandt de hjemmehørende, såfremt de hjemmehørende skal være forrest i køen i al slags henseende, er det nødvendigt med flere midler indenfor de forskellige udviklingsformer. Dette kan sikres ved offentlige midler eller ved finansiering via banken.

Jeg kan eksempelvis nævne, at jeg som medlem af folketinget tog til Tyrkiet for undersøge hvorfor stigningen af BNP var så høj og hurtig. Det viste sig, at den Tyrkiske regering havde bestemt sig for, at åbne mere op for udlån til borgerne og andre og dette var den primære medvirkende årsag til, at der var så voldsom stigning på BNP. Vi fra Siumut mener, at det er på sin plads vi skal give endnu flere muligheder for økonomisk lån mhp. udviklingen indenfor landet.

Bygder og yderdistrikter

Vi ved, at der er store afstande i Grønland. Fødevarerprodukter som er tilstillet bygder og yderdistrikter ankommer til forbrugerne på et meget sent stadie, så sent at disse er uspiselige. Derfor kan vi ikke komme uden om, at vi skal være mere selvforsynende, eksempelvis kartofler og andet grønt fra Sydgrønland kan være en god ting at udvikle og med hensyn til kødforsyningen, hvor mange tons svinekød bliver importeret til landet? Hvorfor kan vi ikke selv sørge for produktion af disse? Man kan måske også stile efter produktion af grønt i containere i yderdistrikterne?

Vi skal sørge for, at videreudvikle mulighederne i yderdistrikterne, kulturelt, indenfor idræt, indenfor uddannelse, erhverv og mange andre ting. Hvis vi skal udvikle i yderdistrikterne, kan vi ikke komme udenom, at skulle arbejde med kommunerne.

Formanden for Naalakkersuisut nævnte i sin åbningstale, at man politisk arbejder for at de unge skal have et bedre sted at bo, dette er på sin vis meget godt, men vi skal hellere ikke glemme, at dette også skal gælde for bygderne og yderdistrikterne. Dette for, at bremse fraflytningen fra disse bosteder. Der skal på disse respektive steder etableres tidssvarende boliger for de unge.

Kultur

Formanden kom også ind på under sin tale, at antallet af den Grønlandske slædehund er nedadgående, men han nævner desværre ikke hvordan denne tendens kan forebygges.

Som bekendt har jeg stillet et forslag om, at hundefoder skal gøres billigere, men forslaget blev desværre nedstemt og i takt med, at fødevarerne bliver dyrere har jeg foreslået tiltag mod denne tendens. Men dette blev ligeledes ikke ført til livs.

Et af de forslag som jeg har stillet op er, at der fra Naalakkersuisut skal gøres tiltag for, at bevare den Grønlandske slædehund. Dette forslag bliver taget op dette efterår og det er spændende hvad Naalakkersuisut har i sinde desangående – så vidt jeg kan se, så skal der tages hastige skridt for et tiltag indenfor dette område.

Naalakkersuisut har i deres bestræbelser i politiske hovedoverskrifter også nævnt, at der skal etableres en Landsarkiv for Nationalmuseet – men så vidt vi kan se, så er der ikke afsat økonomiske midler til dette. Vi fra Siumut skal gøre opmærksomme på, at man skal være opmærksomme på disse nævnte planer om tiltag og vi ønsker derfor en debat omkring dette.

Udenrigsområdet

Nordisk Råd og De Vestnordiske Lande har vi haft fokus på igennem flere år, igennem økonomiske fællespuljer til fordel for os alle, såsom indenfor uddannelse, kultur, handel og så mange andre områder.

Man kan sige, at kæderne fra kolonitiden stadigvæk spøger, vi skal derfor tage stilling til om vi fortsat skal være med i disse forskellige råd, selv samme spørgsmål blev også stillet af Formanden for Naalakkersuisut. Vi er fra Siumut enig i denne stillingstagen, vi ønsker ikke, at afholde vort land fra andre lande og derfor skal vi fra Siumut nævne, at vi er interesseret i, at Grønland bliver et selvstændigt medlem. Vi mener, at Grønland kan drage til fordel af disse medlemskaber i de forskellige råd på egen hånd.

I hvor mange år har vi stilet efter mere åbenhed overfor vor nabolande mod vest. Nu skal der sættes gang i dette arbejde og der skal banes vej for større planer, der er uanede muligheder i Canada og Amerika, ikke kun via Washington, men New York kan også komme på tale i repræsentations regi for øje.

Vores udsendte dygtige medarbejdere hos de forskellige repræsentationer arbejder for fuld tryk, men vi er nød til, at spørge; Er det nu også nødvendigt med to store repræsentationer indenfor EU? Er det nødvendigt med en så stor repræsentation i Danmark? Det er måske ikke nødvendigt med en stå stor repræsentation i Danmark – men vi kunne måske udbygge vore repræsentative relationer hos andre lande?

Med disse ord fra Siumut ønsker vi alle en god debat i Inatsisartut – Ligeså fremkommer vi med disse bemærkninger til Formanden for Naalakkersuisut's åbningstale.

Doris Jakobsen Jensen, Siumut